

Sevdiceğim

– zeynep-akkus · 21 Kasım 2025

SEVDİCEĞİM...

Gönül tezgâhlarında,ilmek ilmek dokundum
Aşkın kitabında ben, hece hece okundum
Yârin kirpiği değdi, ta sinemden vuruldum
Akar sular duruldu, bulanıktım duruldum
Hasretin şu bağırimi, yakıyor sevdiceğim
Gözlerim yollarında, bakıyor sevdiceğim

Kaderin kalemiyle, yazılmış bu yazımız
Kısa döndü baharlar, buz tuttu bak yazımız
Arşa kadar yükselir, dinmez oldu sızımız
Yalan dünya üstünde, çalınmaz hiç sazımız
Kimseler bu halimden, bilmiyor sevdiceğim
Akan kanlı yaşımı, silmiyor sevdiceğim

Ezelden beri böyle, bu devranın yasası
Çekilen bunca çile, şu ömrün nesi, hası?
Kalbimde kilitlidir, muhabbetin kasası
Bitmiyor şu ruhumun, kederiyle tasası
Sensiz geçen günlerim, olmuyor sevdiceğim
Zaman durdu sanki hiç, dolmuyor sevdiceğim

Geceler zindan olur, gündüzler haram bana
Yeminler ettim artık, dönmem ben yalan hana
Can suyu veriyorsun, kurumuş garip cana
Kurban olsun bu başım, senin gibi canana
Hayalin gözlerimden, gitmiyor sevdiceğim
Bu vuslat borcu neden, bitmiyor sevdiceğim

Dağların dumanıyım, enginlere sığmadım
Yağmur oldum yağdım da, toprağına yağmadım
Doğru bildim yolumu, eğilip de ağmadım
Karanlık şafaklarda, güneş olup doğmadım
Umutlar yeşerip de, bitmiyor sevdiceğim

Bülbül gülşende sensiz, ötmüyor sevdiceğim

Bu dünyada tükendi, kalmadı hiç mecalim
Kul Zeynep der ki sana, perişandır ahvalim
Sorgusuz sualsizce, alınıyor vebalim
Toprak sarsa bedeni, değişmez ki bu halim
Sensiz cennet bile hoş, gelmiyor sevdiceğim
Yüzüm senden uzakta, gülmüyor sevdiceğim...